

Det behøves ikke; de eventuelle Bestyrelser, som blive valgte i saa Henseende, ville sikkert ikke have nogen Vejledning behøv, de kunne meget vel forstaa, tror jeg, at lede saadanne Foreninger paa rette Maade, uden at de andsteds fra behøve Vejledning, som ikke vilde blive saa lidt dyr. Der nævnes jo ikke een Embedsmand, det kunde gerne blive baade en Embedsmand og flere Assistentter, som her skulde i Virksomhed for at tilse saadanne Foreninger, og det tror jeg man vilde være meget betænkelig ved at gaa til. Derimod skulde man udvide Bestyrelsens Myndighed saa meget som muligt, det vilde efter min Mening spare en hel Del Penge, og saa kunde man i Stedet for komme til at give Løn til disse Bestyrelser, saaledes at de dog nogenlunde kunde være fri for Tab ved at administrere. Indretter man det ikke saaledes, tror jeg ikke, man ganske let vil finde Folk til Bestyrelse, thi foruden at det vil medføre betydelige Pengetab at være i en saadan Bestyrelse, bliver det paa den anden Side en maasse ikke saa behagelig Gerning, idet disse Bestyrelser skulle sortere Folk, som melde sig, om de ere solide eller velsituerede nok til at kunne komme ind i Foreningen, men det er virkelig aldrig hynderlig behageligt at skulle afvise Folk, saa det bliver ikke saa let et Hverv, som man tror. Det var i det væsentlige det, jeg vilde sige. Jeg skal dog endnu fremføre et Par Ord i Anledning af, hvad den ærede første Taler sagde om, at Laanene skulde være paa længere Tid. Det kunde jo være meget godt, men jeg tror alligevel, at det er nødvendigt at indskrænke det til det Tidssomraade, der er angivet i Lovforslaget, thi ellers taber Laanet den Karakter, man har tilfattet, det skulde have, ligesom Kistloen bliver større. Tillige fordres der større Administrationsomkostninger, naar Laanene ikke indskrænktes til det givne Tidspunkt. Det er blevet antydet, at Staten skulde sætte Renten længere ned, end her er foreslaet. Det vil jeg heller ikke forlange, men jeg vilde derimod gerne have, om Laantagerne kunde saa Laanene billigere, end paa de her angivne Billaar, nemlig $4\frac{3}{4}$ pCt. p. a., thi saa de ikke det, tror jeg, de hellere vilde have den Ulempe, der er ved at gaa til deres Naboer og Venner og sige: Gaa i Kaution for saa og saa mange Penge! De ville nemlig kunne saa Pengene billigere i Sparekassen mod god Kaution end her. Det er altsaa min Mening, at selvsølgelig skulle Laanene være saa billige som muligt og saa let tilgængelige som muligt, men dog saaledes, at en saadan Forening nogenlunde kan være beskyttet mod store Tab, nogen-

lunde kan være beskyttet mod, at det solidariske Ansvar kommer til at tynges alt for haardt paa Medlemmerne, thi saa vil Loven ikke kunne stifte nogen Rytte og vil sagtens slet ikke komme til at virke.

B. Madsen: Naar den ærede sidste Taler saabel som et Par foregaaende Talere have udtalt, at det ikke lod sig gøre at knytte Forskudsforeningerne til Mejerierne, fordi ikke alle ere og ikke alle kunne blive Medlemmer af Mejerier, mener jeg, at det beror paa en fuldstændig Misforstaaelse. Det er ikke Meningen, at alle skulde tvinges ind i Mejerierne. Meningen er blot den, at Sagen skal administreres af Mejeriernes Bestyrelser, som netop ville gøre Brug af Forskudsforeningen, de skulle blot indmelde sig i denne Forening. Jeg er enig med den ærede foregaaende Taler, naar han udtalte, at netop Mejeriernes Bestyrelser paa Grund af deres udmærkede Lokale Kendskab ville være i Stand til bedre end andre at administrere denne Forskudsforening. Med Hensyn til de ulønnede Bestyrelser er jeg fuldstændig enig med den ærede foregaaende Taler, jeg vilde derom i Grunden have sagt det samme som han. Jeg tror ikke, det lader sig gøre at have en fuldstændig ulønnet Bestyrelse, thi Hvervet er i mange Maader ubehageligt og vil medføre et ikke ubetydeligt Arbejde, hvis Sagen faar Tilslutning. Jeg mener derfor, at det vilde være fornuftigt, om Bestyrelsen fik en lille besteden Løn for Arbejdet. Med Hensyn til Udpantningen er jeg ikke vis paa, om man ikke i visse Tilfælde kunde blive uheldigt stillet, naar man skulde foretage Udpantning i en Besætning, som i Forvejen er pantsat til Kreditforeninger, Sparekasser og andre Steder, og derfor er jeg noget bange for, at man kunde komme i det Tilfælde, at man skulde foretage en Udpantning, hvor der ikke er noget at gøre Udpantning i. Med Hensyn til Spørgsmaalet om at udstrække Laanene over længere Tid, er jeg noget tilbøjelig til at ønske, at det kunde ske i Bighed med, hvad der finder Sted i de Raiffeisen'ske Laanekasser, idet der kan ydes Laan til Grundforbedringer, til Stalde o. s. v. Vi vide meget godt, at det for en Mand ofte kan være af stor Betydning at kunne saa ombygget en faldefærdig Kostaal. Det er jo heller ikke alle Begne saaledes, at man er færdig med Mergling og Drøning, saa det var ønskeligt, at man kunde saa Laan til at mergle og drøene Jorden for. Og naar Laanet ydes til Grundforbedringer, er det umuligt i de allerfleste Tilfælde at tilbagebetale det i saa kort Tid, som Lovforslaget